

месеца и звѣзди-тѣ. Исподъ тѣзи движими пламъци се простиратъ облаци-тѣ и непрестанно мѣнятъ вида и боя-та си. Подъ лице-то на земя-та или на нейното, опаки — тамо е царство-то на Плутона. Оттамъ минуватъ души-тѣ на умрѣли-тѣ и тамъ ги сждятъ: зли-тѣ изгоиватъ въ тартара на вѣчни мжки, а добри-тѣ пускатъ въ Елизейски-тѣ полета, за да се расхождатъ и да преминуватъ времето си въ приятно удоволствие. На земя-та заедно съ обикновенни-тѣ хора живѣятъ различни чудовишта, исполини и нѣкои съвсемъ особенни хора, които никакъ неприличатъ на обикновенни-тѣ. На северъ честити-тѣ Хипербореи; на югъ праведни-тѣ Етиопи; въ Италия Сирени-тѣ, които примамватъ пѣтници-тѣ съ свои-тѣ « сладки и медени » пѣсни; близо до тѣхъ въ Месинския заливъ — чудовишта-та Суилли и Харибди, които гълтатъ гемеи-тѣ; въ Сицилия еднооки-тѣ Циклопи и кървожедни-тѣ човѣкоядци Лестригони. Отгорѣ на прозирния небесенъ сводъ се намира Олимпъ — живѣлиште-то на безсмъртни-тѣ богове. Тѣзи богове ядѣтъ и пиятъ, спѣтъ и любятъ, женятъ се и се плодятъ, каратъ се и биятъ се, ала при все това тѣ пакъ търсятъ забавление въ свѣта, па за да се развеселятъ и да прекаратъ въ приятностъ врѣме-то си, плетѣтъ се колкото е възможно по-вече въ човѣшки-тѣ работи. Искатъ да имъ принасятъ хора-та жертви; пращатъ имъ еѣкакви съништа и болести; съблазняватъ жени-тѣ и дѣштери-тѣ имъ; намѣсватъ се въ човѣшки-тѣ боеве; съ една дума непрестайно не оставатъ на мира хора-та —. Като слушалъ пѣнци-тѣ на свои-тѣ пѣсно-